

Mężczyzna — Brudnopis

Od autora: Ta miniatura poetycka opowiada o człowieku, nie o mężczyźnie. Jestem mężczyzną, więc piszę w rodzaju męskim i z męskiej perspektywy. Bo ileż potrzebuje człowiek dorosły, kiedy jest sam? Ostatni wers podpowiada dalszą historię. Kiedy ma żonę, a kobieta męża, to ta do kochania osoba dołoży trochę rzeczy od siebie. A dzieci, a goście jeśli chcą zapraszać...

Staram się jak mogę, aby nie przegadać poezji, i zostawić czytelnikowi miejsce na własną opowieść.

mężczyzna nie potrzebuje nic więcej pośród dobra

niż raz

idealnie po prostu

aby mieć szczęście

w środku

nic więcej niż

bóg

miłość do kochania świata

przyjaciół

zegarek

migawkę dla chwil ulotnych

fotel do bujania w obłokach

stół do obiadu i krzesło

grzebień lub szczotkę do włosów gdy ma

prysznic

chyba że woli wannę

talerz właściwy i sztuciec po sztuce

kubek na herbatę

filizankę do kawy

kapcie

skarpety na dni siedem nie zaszkodzi
buty wygodne jak dzień
też w góry solidne
i na plażę
a i w tan zgrabne
bał zdarzyć się może czy weselisko
takie bardziej cieszą niebiosą nawet na pogrzebie
bo kto odchodzi a kto żyje wreszcie
i koszulki podobnie
czy spodnie
o kurtce nie wspomnę
też czapce

a także mokre choć sucha stopa
po pachy w szuwary na szelkach
gdy lubi udawać czaplę
lub zwierza podejść
na przykład z optyką eF stałą
bo inaczej niż w muszce
dżentelmenom nie wypada huku robić
a rykowisko przy ognisku najlepsze
z tymi co darzą naturze

tak proste jest życie mężczyzny
jak fajka pokoju

a kiedy chce coś dodać więcej

to zrobi to

no cóż

ta jedyna do kochania osoba

Kopiowanie tekstów, obrazów i wszelkiej twórczości użytkowników portalu bez ich zgody jest stanowczo zabronione. (Ustawa o prawie autorskim i prawach pokrewnych, Dz.U. 1994 nr 24 poz. 83 z dnia 4 lutego 1994r.).

Brudnopis, dodano 30.09.2017 08:46

Dokument został wygenerowany przez www.portal-pisarski.pl.